

Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 19 декември 2014 г. — Masco Denmark ApS и Damixa ApS/Skatteministeriet

(Дело C-593/14)

(2015/C 073/23)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Masco Denmark ApS и Damixa ApS

Ответник: Skatteministeriet

Преюдициален въпрос

Изключва ли член 43 ЕО във връзка с член 48 ЕО (понастоящем член 49 ДФЕС във връзка с член 54 ДФЕС) възможността дадена държава членка да не предоставя данъчно освобождаване на доходите от лихви на местно дружество, когато установено в друга държава членка свързано дружество от същата група няма право да му бъдат приспаднати съответните разходи по лихви съгласно нормите (като в настоящия случай) в последната държава членка, ограничаващи правото на приспадане на лихвите в случаи на слаба капитализация, когато първата държава членка предоставя данъчно освобождаване на доходите от лихви на местно дружество, когато свързано дружество от същата група в същата държава членка няма право на приспадане за съответните разходи по лихви съгласно националните норми (като в настоящия случай), ограничаващи правото на приспадане на лихвите в случаи на слаба капитализация?

Жалба, подадена на 22 декември 2014 г. — Федерална република Германия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-600/14)

(2015/C 073/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Möller, Bevollmächtigte)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени Решение 2014/699/ЕС на Съвета от 24 юни 2014 г. в частта, която се отнася до изменението на член 12 от Конвенцията за международни железопътни превози (Основната конвенция COTIF) и нейните притурки В (Единни правила за договора за международен железопътен превоз на товари — CIM), D (Единни правила за използване на подвижен състав в международно железопътно съобщение — CUV) и Е (Единни правила за договора за използване на инфраструктурата в международно железопътно съобщение — CUI) (член 1 от решението във връзка с част 3, точки 4 [доколкото засягат член 12 от Основната конвенция COTIF], 5, 7 и 12 от приложението) и

— да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

1. Според федералното правителство член 91 и член 218, параграф 9 ДФЕС не предоставят на Съюза компетентност да заема обща позиция относно всички правила, които са били предмет на обсъждане и приемане на решение по повод на 25-то заседание на Ревизионната комисия на ОТИФ. Ето защо като е приел решението Съветът е нарушил принципа на предоставената компетентност по член 5, параграф 2, първо изречение ДЕС.
2. Освен това обжалваното решение не било мотивирано, защото от него не следвало достатъчно ясно по какъв начин Съюзът е компетентен да заеме обща позиция относно всички правила, които са били предмет на обсъждане и приемане на решение по повод на 25-то заседание на Ревизионната комисия на ОТИФ.
3. В допълнение Съветът нарушил принципа на лоялно сътрудничество във връзка с принципа на ефективна правна защита, като приел обжалваното решение само един ден преди началото на 25-то заседание на Ревизионната комисия на ОТИФ. Поради тази причина Федерална република Германия била лишена от всякаква възможност да сезира Съда навреме, за да получи (привременна) правна защита срещу обжалваното решение.

**Преюдициално запитване от Retten i Glostrup (Дания), постъпило на 23 декември 2014 г. —
Anklagemyndigheden/Canal Digital Danmark A/S**

(Дело C-611/14)

(2015/C 073/25)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Retten i Glostrup

Страни в главното производство

Обвинител: Anklagemyndigheden

Обвиняем: Canal Digital Danmark A/S

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и т.н. („Директива за нелоялни търговски практики“) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като тази по член 3 от датския Закон за търговското предлагане, с която се забраняват заблуждаващите търговски практики, включително във връзка с офертите за продажба, но нито в член 3, нито другаде в този закон се споменават ограниченията, които произтичат от член 7, параграф 1 от Директивата, съгласно който трябва да се вземе предвид дали при тази търговска практика се пропуска съществена информация, необходима на средния потребител предвид контекста, за да вземе информирано решение за сделка, както и от член 7, параграф 3 от Директивата, съгласно който трябва да се вземе предвид това, че използваното средство за комуникация налага ограничения в пространството и времето?